

זמני השבת

הדלקת נרות
16:47
צאת שבת
17:49
רבינו תם
18:23

מחמצי עממי שבת

עלון
494

עורך העלון: ג'דב אלחדיף

שבת פרשת בא

מתוך עלון משולחן שלמה

המחבר: רבינו שלמה יהודה באר שליט"א
הגאון הינוקא

שלוות הנפש

ר' יהודה שוילי שליט"א

לפני כל התחלה יש קושי

ידוע שע"פ התורה היום מתחיל מהלילה, וכמו שכתוב "ויהי ערב ויהי בקר". ויש לשאול מדוע לא מתחילים קודם מהבוקר, שלכאן הוא דבר יותר טוב מהלילה. וכבר עמדו ע"כ המפרשים. וידוע לבאר שהשי"ת רצה לסמל בזה את מהלך חיי האדם, שפעמים בחיי האדם יש קשיים, והאדם צריך לזכור שכל קושי שיש הוא הקדמה לאור גדול, אור שיזרח לארץ ולדרים, וע"כ אדם יעודד עצמו בזמנים שנראים קשים, וכך יעבור זמנים אלו בבטחה בלא מעידות.

ירידה לצורך עליה

וכן זה מסמל שכל ההתחלות קשות, ולפני כל עליה גדולה יש ירידה שהיא לצורך העליה, וככל שהעליה גדולה כך הירידה גדולה ג"כ, כיון שידוע שכדי לצלוח לעלות עליה גדולה צריך תנופה, והירידות הם התנופה לעליה.

הקשיים הם נסיון מהשי"ת

צריך לדעת שהירידות והקשיים שיש לאדם הם נסיון מהשי"ת לראות אם יאמין ויבטח בו, או שהאדם בגאותו חושב שאם קשה לו אז הוא יכול לסדר זאת בכוחותיו ולכן הוא בעצבות כי חושב שמחמת כשלונו שלו הוא נמצא במצב שבו הוא הגיע. ולכן השי"ת מנסה את האדם לראות האם הוא מאמין בקרבו בבוראו ויוצרו או שהוא רוטן וכועס על השי"ת. ואדם שיעמוד במבחן הנסיון ויבטח בבוראו שהכל לטובתו, ויעשה ככל יכולתו הטוב והישר בעיני ה' אזי מובטח לו שיקום, שכמו שערב הוא דבר שמגיע שהערב מסמל לתקופות חשוכות וקשות, כך "ויהי בוקר" כך גם יגיע הבוקר בו השי"ת יאיר לו ויושיע אותו במה שנצרך לו.

ניתן להאזין

למסרים ופנינים קצרים ממחבר הטור שליט"א
במספר 077-4017828 שלוחה 13

הקדשת השבוע

לעילוי נשמות של מורינו ורבינו מרן הגאון הרב שמעון רפאל בן חביבה זצוק"ל

אליו. הנהגה הראשונה היא שיכיר בכל הטוב הקיים אצלו, בבחינת 'פנים פנים', כלומר שיכיר בשפע זה ויכלל בו ויהיה אחד עימו,

וזה על ידי 'ראה ואהבה'. 'ראה' - שלא יחזיר את פניו ויכחיש את השפע הגדול שהשפיע לו השי"ת, ו'אהבה' - על ידי שיאיר הוא את פניו אל הטוב והשפע הקיים והנמשך אצלו בתמידות.

ההנהגה השניה היא, על הטוב שמצפה לו, שיחזיק האדם מעמד ויהיה ארך אפיים וסבלני עד אשר יושפע אצלו כל הטובה והברכה בגילוי ויראה את ישועתו. והוא גם על ידי יראה והאהבה, 'ראה' - שעד שיתפשט אור ישועתו בגילוי במקומו, לא יתן עיניו בחלל פנוי, שהוא שפע שאינו שייך לו בשעה זו, ויש לו לדעת, שגם אם הם דברים קדושים שרוצה להשיג, כל שהוא חוץ לאור המאיר במקומו, יוצא בזה למקום שאינו רשות היחיד, והראיה במקום זה תביאו לחושך ויללה. 'ואהבה' - הוא ההמתנה והתלות בהשי"ת מתוך געגוע ואהבה שישפיע בו השי"ת כח להכין עצמו לטוב השי"ת שיושפע אצלו, בעת הנכון ובזמן הנכון, באופן ששפע זה יביאו אל התכלית הנרצית בלא שיהיה בשפע זה צד דין או קושי כלל.

ובזה נעשה כלי לתוספת שפע שימשך אצלו בבוא העת. כי כל הטוב שיש לאדם בחיים, אינו אלא רשימו קטן מן השפע הגדול שחפץ לתת לו השי"ת, וכאשר האדם מתאחד ושמח בכל הטוב הקיים אצלו, נעשה רשימו זה לכלי גדול להמשיך אצלו את כל טובו יתברך.

ההקדשה הנורכזית:

לעילוי נשמת:

הרב אורי ווהר בן נחמה זצוק"ל
אסתר בת ר' יצחק, שם טוב בן אסתר ז"ל.
הרב חיים אבישלום הכהן בן בלנאק

לרפואה שלמה:

מור"ד הרב ישראל מאיר יוסף בן אסתר, מור"ד הרב דוד שלום בצרי בן ויקטוריה. שירה בת אביגיל אלה, הרב בנימין דוב בן סימה. זכריה בן אמרים, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה הרפואת הרבנית פינא צפורה בת הרסה. אסף בן מרים. מרים בת אסתר.

אביב ואוראל שיוב לרוע קודש בר קיימא.

להצלחת אייל אליה ומשפחתו היו.

העלון מוקדש להצלחת עם ישראל

בחוניות נשמיית ולבאולק

שלמה בקרוב

אמן

בפרשיות אלו הם 'מי השובבים' שיש בהם כח רב לתקן את הקדושה של האדם, ועיקר תיקון הקדושה הוא שלא יצא חוץ לתחום להביט בשאינו שלו, והוא כנגד שמירת שבת שאינו יוצא חוץ לתחומו, כמו שכתוב (שמות טז, כט) "אל יצא איש ממקומו ביום השביעי", וכן הוא בנטירת הברית כמובא בתיקוני הזוהר (תיקון מח, פה.), שאינו יוצא חוץ לתחום שמונה ימים בברית המילה, שהוא רשות יחידו של עולם (שהם ח' אותיות דיחוד הוי"ה אדנו"ת), וזה על ידי ששומר את עיניו מכל רע, שהוא מקום החלל בו שורות הקליפות, וכמובא בהקדמה לתיקוני הזוהר (יב.).

ואמרו במסכת סוטה (ט). שההולך אחר עיניו גם את שלו נוטלים ממנו. כי כאשר נותן עיניו במקום הקליפות, או בכל דבר שאינו שייך למדרגתו ומקומו, הוא מפני שאינו כאחד עם השפע הקיים בידו, ולכן אינו שמח בחלקו, ובוהו שאינו שמח בחלק הקיים אצלו, הוא עצמו הנטילה משמיא את חלקו שלו. כי כאשר נותן עיניו בצד החלל והטומאה, נחלש אצלו השמחה והיחוד שלו עם האור הגנוז והטוב הקיים בידו.

ואמר רבנו האר"י בשער הגלגלים (הקדמה כב, עמ' סג) שהמקלקל את עיניו מתגלגל בעוף הנקרא 'ראה', שאמרו במסכת חולין (סג:) שעוף זה עומד בבבל ורואה נבלה בארץ ישראל, כלומר שהוא יוצא חוץ למקומו, וכל מוחו חושב ותלוי בדבר שאין ביכולתו להשיג, ובוהו נחלש הקשר שלו עם הטוב והשפע הקיים תחת ידו, כי אינו מכיר בו ועיניו נשואות למקום הקליפות, כי בנתינת העינים בשאינו שלו אינו יכול להשיג את שלו ולשמוח בשלו.

ואמרו במסכת סוטה (שם ע"ב) שהנחש נתן עיניו במה שאינו שלו, מה שביקש לא נתנו לו, ומה שבידו נטלוהו ממנו. היינו שנתן עיניו בחלל הפנוי, ועל זה ניטל ממנו גם הטוב שהיה בידו וקטעו את רגליו. והמשמעות בזה, שניטל ממנו האפשרות לילך אל הטוב הקיים בו מכבר.

ולכן יש לאדם להחזיק בב' הנהגות ועבודות, שהם על הטוב הקיים בידו, ועל הטוב שמצפה

יינה של תורה

מסיבת ישרים עם מורשו של מו"ר הגאון הרב שלמה משה עמאר שליט"א

מרו הראשון צ'רובה של ירושלים

מכת ארבה

מו"ר הגאון הרב שלמה בצרי שליט"א

רב קהילה וראש כולל בבית כנסת בית יוסף רח' גלבוע 11 גבעתיים

הארבה שגירש האר"י ז"ל בכח מצות הצדקה

בספר "קב הישר" (פרק ט) הובא מעשה מפליא בענין גודל זכות מצות הצדקה: פעם אחת ישב רבינו האר"י עם תלמידיו בשדה, ובאותו המקום היה קבור הנביא הושע בן בארי, דרש האר"י ז"ל בסתרי תורה, ובאמצע הדרשה אמר: למען השם מהרו וקבצו מכם צדקה, ונשלח אותה ליד עני אחד שיושב סמוך אצלנו ודר במקום פלוגי, ושמו ר' יעקב אלטרו"ץ, שהוא יושב וכוה וקורא תגר כלפי מעלה על ענייתו, וקולו הולך למעלה ובוקע כל הרקיעים, ונכנס לפני ולפנים, והקדוש ברוך הוא מלא חימה על כל העלה כולה בעבור שאין מרחמים עליו. ועתה אני שומע הכרוז יוצא בכל הרקיעים בגזירת עירין פתגמין, שיבא ארבה כבד על כל סביבות צפת, ויאכל את כל התבואה מגדיש ועד קמה ועד כרם זית. לכן מהרו ושלחו לו צדקה, אולי נוכל לבטל הגזירה בעזרת האל. תיכף ומיד נתן כל אחד ואחד כנדבת ליבו, לקח האר"י ז"ל המעות, ונתנם ליד תלמידו רבי יצחק הכהן, וציווה שימחר לילך לבית ר' יעקב אלטרו"ץ ליתן לו המעות. וכן עשה ר' יצחק הכהן, הלך בזריזות לביתו הדל של ר' יעקב, ומצא אותו בוכה ומתחנן לפני פתח ביתו. אמר לו רבי יצחק: למה אדוני בוכה? השיב לו ר' יעקב: שנשברה לו חבית של מים, ואין לו שום פרוטה ליקח אחרת במקומה, ואינו יודע מה לעשות מרוב צער דלותו ועניותו. מיד נתן לו ר' יצחק הכהן אותן המעות, ושמח שמחה גדולה וברך אותו, וכשחזר ר' יצחק הכהן אצל רבו האר"י ז"ל, אמר הרב שנתבטלה הגזירה ואין לחשוש לה יותר. בעודם מדברים החלה לנשב רוח חזקה מאד אשר נשאה ארבה עד אין מספר, כשראה האר"י ז"ל שתלמידיו מבוהלים אמר להם: אל תיראו, כבר חלפה הסכנה, וכך היה, הארבה פרח לים הגדול, שם טבע ולא נשאר ממנו עד אחד. מכאן אזהרה גדולה לכל אשר בשם ישראל יכונה לתת על ליבו את מצוקת העניים והאביונים הנקראים כלים שבורים ואשר איתם השכינה מצויה תדיר בבחינת - "עמו אנכי בצרה".

"אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו, כיבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה", אומר אור החיים הקדוש זיע"א שהפסוק הזה מדבר על ביאת המשיח, "שיכוין עוד לומר על ביאת מלך המשיח". בשביל לזכות לזה צריך כיבוס וניקיון, "אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג יליבנו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו". צריך להפוך את המלוכלך לנקי, ללבן, לצח, לכן צריך כיבוס. אנחנו יודעים איך ובמה לכבס את הבגדים, אך את הלכלוכים שבנפש אנחנו לא רואים, את הנפש אנו לא יודעים לתפוס, ממיילא גם לא יודעים איך לכבס אותה. לכן אומר אור החיים 'כיבס ביין לבושו', את הלבוש הרוחני מכבסים ביין, יינה של תורה, תלמוד תורה מכבס הכל. רק אז יהיה כח למלך המשיח, במה "שיתעסקו ישראל ביינה של תורה... כי באמצעותה יהיה לבושו שהוא כינוי למלכות נכון אליו ללבושו". אך אם חס וחלילה לא תהיה תורה בישראל, אז תבוא הגאולה 'בדם ענבים', כי באמצעות היסורין ידכוכו הנפשות ויתבררו ניצוצי הקדושה כדרך שיתבררו באמצעות בחינת התורה". אם לא מכבסים על ידי התורה, אז היסורים מכבסים, 'דם ענבים' זה יסורים וגם שפיכות דמים. ומסיים אור החיים הקדוש בלשון נוראה, שיש כח ביסורים לתקן כמו לימוד תורה, "אלא שזו מלאכתו נאה וזו מלאכתו בלתי נאה". בכוח היסורים לתקן כמו כוח התיקון של התורה, אך לא יחכה האדם לכיבוס שעל ידי יסורים רח"ל, אלא יכבס ביין, ביינה של תורה.

וכמו שמכניס יין, כך צריך להכין את יינה של התורה. בראש ובראשונה לאחר שמוציאים את היין מהענבים, מחכים כמה זמן לתת לו לתסוס ולעלות, יעלו שמים וירדו תהומות עד שהוא מתיישן. כך התורה, צריך לחזור ולשנון, שוב ושוב, להתבונן, להקשות, לתרץ ולהבין. ואחר כך שוב לחזור, כמה וכמה חזרות, לראות מה רש"י והתוספות כותבים, להתבונן איך הרמב"ם למד את הסוגיא. וכמו היין ששוקט על השמרים נעשה יותר ויותר יסן וטוב, ורק אז הוא נותן את ריחו וטעמו, כך כשהאדם מעמיק ומשתדל בתורה סגולותיה מעלות פלאות ומשפיעות עליו קדושה וטהרה, הופכות אותו מן הקצה לקצה עד שנהפך לבו וכולו נהיה לאיש אחר. ההסתכלות שלו הופכת להיות שונה מהרגיל, המחשבות שלו שונות, הדיבור שלו משתנה, כל הגיגיו ורעיונותיו משתנים עליו לטובה והופך להיות לאיש רם ונעלה באמת, לא בשקר של העולם הזה אלא רם ונעלה מתוך התורה.

אורות חיים

מו"ר הגאון הרב חיים כהן זצוק"ל

הרב החלבן

כאייל תערוג

מו"ר הגאון הרב אייל עמרמי שליט"א

ראש מוסדות "כאייל תערוג"

אדם שבאמצע העבירה זוכר את ה' יהיה לו עזרה בחזרה בתשובה ה"בן איש חי" הקדוש כותב: "בכל דרך דעהו - אפילו לדבר עברה", אדם נפל בעבירה וגונג כסף, ובאמצע העבירה הוא זוכר את ה' ואומר: 'מה אני יעשה ה' שיציר הרע תופס אותי'. "ומהשאר מר אפילו לדבר עבירה, כלומר אפילו שעושה עבירה זוכר שכוחו וחיותו באותו רגע מגיע לו בהשגחתו יתברך, ואפילו גברה תאוותו ולא פירש מהעבירה, תועיל לו אמונה זאת שהתחרט אחרי זה תיכף", זה שהאדם זוכר את הקב"ה אפילו בשעת העבירה, תעזור לו כדי שיחזור תיכף ומיד לאחר העבירה והוא יגיד לה' שהוא טעה. ותדעו לכם שיש שוני ענק בין אדם שחוזר בתשובה מיד, לבין אדם שמנסה להצדיק את עצמו ואת העבירה שעשה.

כל הישועות שהיה פועל עבור הציבור הכל היה על ידי תפלות ודיבורים עם בורא עולם והיה מדגיש את זה לבאים אליו לבקשת ישועה והיה אומר אני אתפלל עליך והיה לוקח את הפתק בתיקוני חצות לילה ולא היה עוזב מלבקש עד שהייתה נעשית לו ישועה שלימה. על החייל "גלעד שליט" שהיה בשבי אצל החמאס בעזה חמש שנים לא התיימש הרב ולילה לילה היה מוריד עליו דמעות שליש אף על פי שרבים האנשים שהתיימשו ולא האמינו שישחררו אותו והרב היה מפציר עליו מאוד בתפילות עד שזכה לשוב לביתו והייתה לו שמחה גדולה באותו יום שהיה חול המועד.

דפוס צבעים אמיתיים

לעלו נשמת: אורית בת טובה, מו"ר מרו הגאון ר' עובדיה יסף זצוק"ל מו"ר מרו הגאון ר' מרדכי אליהו זצוק"ל, הרבנית ספירית חיה בת בתיה, אסתר בת לינה מו"ר הרב חיים אבישלום הכהן (החלבן) בן בלגא.

לציווג הגון : אליהו חדר בן אסתר, אורטל בת מיכל, אליהו בן אהובה, תום בן אורית. עזרא חי בן לאה.

לרמאות והצלחה: מו"ר הרב חיים רבי בן שרה, בלהה בת מרים מרים בת אסתר, אסף בן מרים, שמחה בת אסתר, רות מירה בת שמחה, גד בן דליה איליה. שלמה בן לבנה. אברהם בן ביינה.